

Gréta Porkels er grafískur hönnuður út- skrifuð úr LHÍ og er búsett í Berlín. Hún er ekki góð í að teikna og elskar Britney.

Hvenær vissirðu að þig langaði að verða grafískur hönnuður?

Ég ætlaði alltaf að verða listamaður – var á listnámsbraut í FB og sótti þaðan um í LHÍ. Prentaði tvö eintök af portfolioimöppunni minni og prófaði að senda hana í bæði myndlist og grafík – komst svo inn í grafík en ekki myndlist og skildi ekkert í hvað ég væri komin. Það var örugglega ekki fyrr en ég fór í skiptinám til Brno í Tékklandi að ég fattaði að þetta væri það sem ég vildi gera.

Hvað ertu að gera núna?

Kláraði nýlega starfsnám hjá Studio Yukiko í Berlin, og er sjálfstætt starfandi eins og er, að vinna í ýmsum freelance verkefnum, aðallega fyrir Boiler Room.

Hvar færðu innblástur fyrir verkin þín?

Ég eyði mjög miklu tíma í að grúsa í arkíum á netinu, taka myndir af týpógráfi og hlutum sem mér finnst flottir út á götu og horfa

á bíómyndir og tónlistarvideo – er að safna í risavaxna reference möppu sem ég get alltaf litið í þegar mig vantart inspo.

Hvernig er hönnunarferlið þitt?

Safna í moodboard, finna bíómynd eða þáttaröð sem passar moodinu og setja hana í gang meðan ég prófa mig áfram. Mér finnst best að hafa lengri tíma svo það sé hægt að endurhanna, þráða mörg lög af hlutum, endurhanna – og svo líka stara mjög lengi á verkið, það er mikilvægt.

Hvar sérdu þig eftir 5 ár?

Vonandi í sundi eða að leikstýra video fyrir Britney.

Hvernig er að vera grafískur hönnuður í Berlin í samanburði við á Íslandi?

Prent er miklu ódýrari hér, svo það er meira um zine menningu og pláss fyrir skýrtnar tilraunir sem borga sig ekkert endilega. Það er

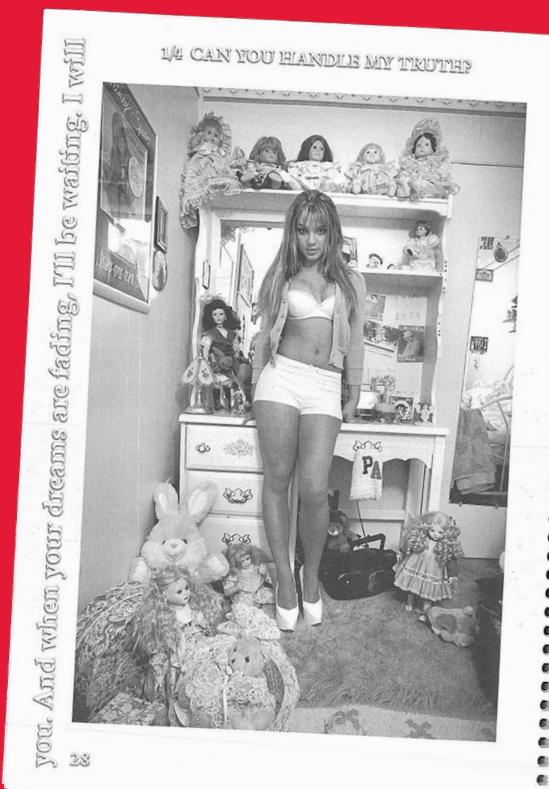
Líka svo mikið af hönnuðum hérrna að það er algengt að bjóða öðrum hönnuðum í kaffi og ræða samstarf, fá álit eða bara tjilla. Allt er líka almennt ódýrari, svo ef maður fær laun frá Íslandi ætti það ekki að vera of mikið vandamál að lifa þægilegu lífi.

Hvert er þitt uppáhalds verk sem bú hefur unnið og af hverju?

Lokaverkefnið mitt úr LHÍ, bókin *Can You Handle My Truth?* um æskuidolið mitt Britney Spears, er enn þá efst á listanum því það stendur mér svo nærri. Líka allt sem ég hef gert fyrir Cyber – það varð allt til í mjög náttúrulegu samstarfi sem gerir það enn þá betra.

Er eitthvað sem þú hefðir viljað vitað þegar þú varst að byrja?

Á enn þá eftir að læra bókhald, væri til í að kunna það.

a sweater that probably costs more than my parents' house, and her white heels add five inches to her 5ft.4 pantless frame. Oh, and did I mention she's pantless? She's not wearing any pants.

Interviewing Britney Spears is like depositing Bill Clinton: Regardless of the evidence, she does not waver. "Why do you dress so provocatively?" I ask. She says she doesn't dress provocatively. "But look what you're wearing right now," I say, while looking at three inches of her inner thigh, her entire abdomen, and enough cleavage to choke a mink ox. "This is just a skirt and a top," she responds. It is not that Britney Spears denies that she is a sexual icon, or that

29

Still love you. Oh yeah. You don't have to say what's on your

Íslensk listatímarit

Iceview

Iceview er tímarit um bókmenntir og listir á Íslandi. Blaðið er gefið út af nList og textinn í blaðinu er bæði á íslensku og ensku. Iceview var gefið út í fyrsta sinn sumarið 2017 og kom annað tölublaðið út veturni 2017. Tímaritið starfar sjálfstætt og er ekki gefið út í hagnaðarskyni.

HA

Ha er tímarit um hönnun og arkitektúr og er gefið út af Hönnunarmiðstöð Íslands. Fimmta tölublaðið kom út 2017.

Neptún

Neptún er tímarit um hönnun, arkitektúr og myndlist. Neptún kemur út einu sinni eða tvívar á ári og fjórða tölublaðið kom út í mars 2017.

Blæti

Blæti er íslenskt tískutímarit stofnað af Sögu Sigurðardóttur ljósmyndara og Ernu Bergmann hönnuði og stílista. Blæti kom í fyrsta sinn út í nóvember 2016 og kemur út nýtt í nóv./des. 2017.

blaeti.com

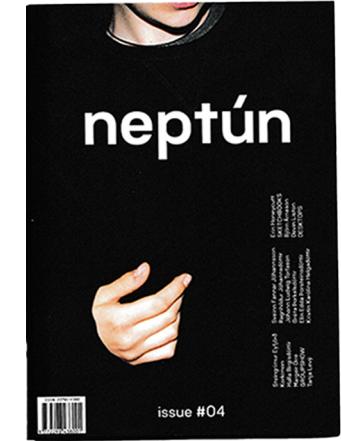

theiceview.com

ha-mag.is

neptun.is

MAGG ÓLI MAGG ÓLI MA

MAGG ÓLI MAGG ÓLI MA

 Oli Magg Laura Toft olimagg.com

**Hvenær vissir þú að þig langaði
að verða ljósmyndari?**

Þegar ég var 13 ára var ljósmyndakeppni á bókasafninu í Reykjavík og voru vegleg verðlaun í boði. Ég hafði hugsað mér að vinna verðlaunin til að eiga eða selja og var ekkert að þæla í ljósmynduninni. Eftir þá keppni tók ég eftir því hvernig ég gæti tjáð mig með ljósmyndun og sá hvernig ég gat notað vélina til að mynda, hvernig ég sá heiminn fyrir mér. Eftir það byrjaði ég sem 13 ára að mynda á pínulitla vél sem fjölskyldan átti og eftir að ég fermist tók ég fermingarpeninginn og keypti mér myndavél. Eftir það þá var ég úti alla daga og síðan þróaðist þetta og þannig byrjaði þessi ferill.

Hvað er tu að gera núna?

Núna er ég að reyna að meika það í þessum bransa sem er ógeðslega erfitt og tek meira og meira eftir því hversu erfitt það er að komast inn í þennan markað. Sérstaklega með tískuljósmyndun, maður vinnur aldrei einn í þessu, þetta er samstarf með fólk frá ýmsum áttum sem vinna saman til að mynda heild og hver og einn kemur með sitt creative concept. Að fá gott teymi þegar maður heldur að maður sé kominn langt er samt alveg kúnst. Er núna að reyna að gera eins mörg verkefni og ég get og ýta á alla hnappa og sjá hvað gerist. Þetta gerist allt hægt

og rólega en ég er viss um að ef maður heldur áfram þá gerist eitthvað.

Hvar séru þig eftir 5 ár?

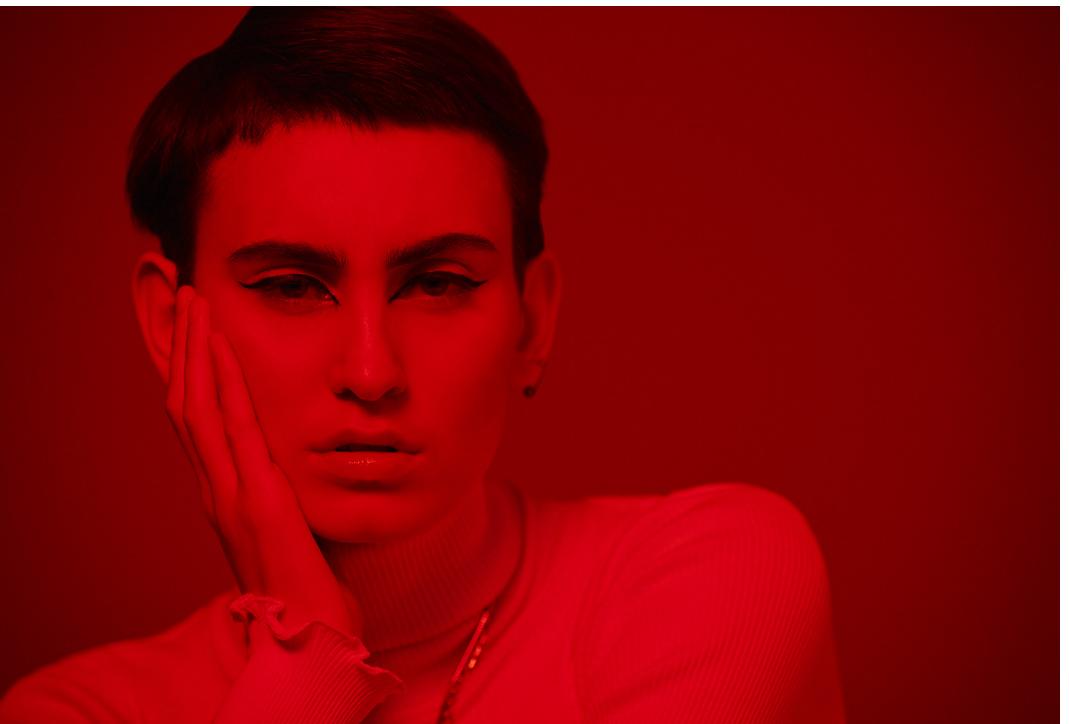
Ég sé mig í London sem freelance ljósmyndari að mynda fyrir hin helstu tímarit í heimi og að taka auglýsinga gig með. Kannski er ég að setja markið of hátt en það er markmiðið.

**Hvað er uppáhalds myndapátturinn
sem þú hefur tekið og af hverju?**

Uppáhalds myndapátturinn minn er sá nýjasti og í rauninni er ástæðan fyrir því að undirbúningurinn var ekki mikill en sjálf takan var svo skemmtileg og ekkert stress í kringum hana. Svona myndapætti langar mig að gera meira af og sanna fyrir þessu stóra liði á toppnum að ég hafi eitthvað upp á að bjóða. Ég held líka að flestum ljósmyndurum finnist það nýjasta alltaf það besta sem maður hefur gert.

**Er eitthvað sem þú hefðir viljað
vitað þegar þú varst að byrja?**

Þegar maður var að byrja þá var þetta bara til gamans og maður vissi ekki hvort þetta yrði að einhverju meira. Ég fór í Tækniþólanum sem er mjög finn grunnur en mig vantaði meira business hlídina af þessum bransa, að geta markaðssett og verðlagt þig á markaðnum. Allt sem tengist

business hlíðinni á ljósmyndun er eitthvað sem ég vildi hafa vitað miklu fyrr. En þú getur ekki fengið allar upplýsingar strax, þú verður að vinna þér þær inn og bótt þú leitir til einhvers með marga ára reynslu þá ferð þú aldrei nákvæmlega sömu leið. Þú verður að læra og gera mistök.

Hvaða ljósmyndarar veita þér innblástur?

Hörður Ingason sem er tískuljósmyndari og býr í Köben. Hann er að gera mjög flotta hluti og skemmtilegt að skoða möppuna hans, hann er með skemmtilega stemningu og liti í myndunum sínum. Zoltan tombor, þetta er einstaklingur sem nær gjörsamlega að gleypa mann inn í ljósmyndirnar sínar. Mér tókst að eyða 10 mínútum að þæla í einni mynd hjá honum. Þriðji er David Ferrua, hann er mjög listrænn og tekur beauty myndir með flotta detaila.

Hvað finnst þér skemmtilegast að taka?

Klárlega tísku en þegar ég var 16 ára var ég mjög ákveðinn í að fara í auglýsingabransann og hafði engin tengsl við tísku. Svo myndaði ég tískubátt í fyrsta lokaverkefninu mínu í Tækniþólanum og eftir það þá fór ég meira að þæla í hvort að þetta

**skapa deila skapa deila skapa deila skapa deila skapa deila skapa d
skapa deila skapa deila skapa deila skapa deila skapa deila skapa d**

væri eitthvað sem ég hefði meira áhuga á en ég hélt. Eftir lokaverkefnið fór ég að taka meiri tísku og kynna mér þetta betur. Eitt verkefnið í sveinsprófinu var tískupáttur og gekk það þrusu vel, eftir tökuna fékk ég kikk á öðru stigi sem ég hafði ekki fundið áður. Eftir það vissi ég að ég vildi fókusa allan tímann minn á tísku og hef verið að gera það síðan.

Stúdjo eða location og af hyerju?

Location. Ég er með mikið hatur fyrir stúdíó. Þetta er lokað rými og ég þoli ekki eitthvað hefðbundið eins og t.d. bóklegt nám sem er svo formfast. Ég hef reynt að taka í stúdíó en mér tekst alltaf að skjóta út fyrir rammann og reyni að finna einhverja vinkla eða dýpt. Hins vegar ef persónan sem ég er að mynda er það áhugaverð að það gæti truflað að vera á locationi þá fer ég frekar í stúdíó og reyni að

leggja áherslu á manneskjuna sjálfa. Þegar ég hugsa um tískupátt þá sé ég fyrir mér hana úti eða á locationi en það þarf samt ekki að vera eitthvað klikkað. Það getur líka verið einfalt en ég fýla áferðir frekar en plain bakgrunna í stúdíói. Mér finnst líka meira krefjandi að fara á location og þá reyniru að nýta það sem þú ert með. Ég hata stúdío. Þetta er samt mjög mikil smekksatriði.

Hverju langar þig að ná fram með liósmyndun?

Fyrst og fremst að þegar fólk lítur á myndirnar mínar að það veiti þeim innblástur. Svo er ég meira og meira að tengja myndirnar mínar við það sem er að gerast í samfélaginu og reyna að implementa það í tískupáttunum sem ég geri og vekja einhverjar tilfinningar og innblástur á einhvern hátt.